

Socialdemokratiet at tage sådan en diskussion, men hvis man i stedet for åben debat vælger at skælde ud og drage andres motiver i tvivl, skabes der jo kunstige skel imellem partierne og i befolkningen.

Denne sag må ikke få lov til at splitte befolkningen. Men det gør den, hvis ikke vi tager den åbne debat, for så polariseres synspunkterne, og vi kommer længere og længere bort fra hinanden. Det er regeringens ansvar – og det siger jeg direkte til statsministeren – at lukke op for den debat, der skal hindre, at udviklingen går den vej.

Det er jo ikke alene de 16.000-17.000 bosniske flygtninge, det drejer sig om. Det er de mange, mange flere, der sidder rundt omkring i dag i verdens flygtningelejre og gerne vil andre steder hen, og det er de måske uhyggeligt mange fremtidige flygtninge, som vi kan vente fra et uroligt Europa og en urolig verden. Det er den virkelighed, vi skal forholde os til, og her må vi tage stilling til, helt overordnet, om vi virkelig gavner flest muligt ved at tage et begrænset antal og give dem et permanent ophold.

Hvad så med alle de andre? Vi kan jo ikke lave hovsaløsninger, hver gang et problem trænger sig tæt ind på os. Vi kan ikke blive ved med at lave palæstinenserlove, bosnierlov. Skal vi senere lave tjetjernerlov? Algerierlov? Elfenbenskystlov? Og jeg kunne blive ved.

Jeg tror, at det, der kan samle danskerne, er ønsket om at gøre det så godt, vi kan, for flest muligt. Give dem et midlertidigt ophold i så stort tal så længe, de vil være her, så længe de ikke kan vende hjem eller kan drage andre steder hen. Det er det, der ligger i asyl. Det er, hvad Venstres ordfører igen og igen har sagt, og selvfølgelig vil de mennesker ikke få det så godt som dem, der bor permanent i Danmark, men vi kan give dem den tryghed, der ligger i asylbegrebet, og i bevidstheden om bred, folkelig opbakning i værtslandet.

Så lad os få debatten. Lad skældsordene og mistænkeliggørelsen ligge, for den bedste tryghed, vi kan give de mennesker, vi vil hjælpe, er, at vi bliver enige om, hvordan vi bedst muligt kan hjælpe dem.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg har under hele debatten med forventning set frem til det indlæg, hr. Uffe Ellemann-Jensen måtte forventes at komme med, men jeg er lidt skuffet.

Hr. Uffe Ellemann-Jensen siger, at vi ikke kan lave hovsaløsninger og snart en palæstinenserlov, snart en bosnierlov. Jamen hvem var det, der lavede bosnierloven for 2 år siden? Var det ikke den nuværende partileder for Det Konservative Folkeparti ud fra en regering, som hr. Uffe Ellemann-Jensen var med i?

Selvfølgelig er det dejligt, hvis man kan forudse, hvad der vil ske om x år. Der kan også en dag komme en halv milliard afrikanere til Europa – vist kan der så; der er ikke så langt over Middelhavet på visse steder.

Men livet er nu ikke anderledes hverken i familier eller i virksomheder eller i samfund, end at man ofte stilles over for at måtte tage stilling til og finde løsninger på problemer, efterhånden som de opstår, fordi ingen har disse overhøjner, der sætter dem i stand til at vide, hvad der sker om 3 eller 13 år.

En ting til. Hr. Uffe Ellemann-Jensen sagde, at det ikke var særlig frugtbart at diskutere, hvem der har svigtet hvad.

Det er det måske ikke, men det er dog ikke uvigtigt, om det er den ene eller den anden, der har svigtet.

Jeg har fra dagens nummer af Jyllands-Posten et citat, og jeg har sammenlignet oplysningerne heri med betænkningen fra for 2 år siden. Artiklen her er af Simon Andersen og hedder »Politikere tog nyt standpunkt«, og jeg vil tillade mig at læse op af den. Der står:

»Af loven om de bosniske flygtninges midlertidige opholdstilladelse fra 1992 fremgår det, at den midlertidige ordning kun skal vare to år – herefter skal de bosniske flygtninge have ret til at søge asyl. Både Venstre og De konservative stemte for loven.

To års-kravet er uddybet i en betænkning fra Folketingets Retsudvalg. Den blev afgivet 17. november 1992 – med underskrifter fra bl.a. Venstres Inge Dahl-Sørensen og Birthe Rønn Hornbech samt Henning Grove og Helge Adam Møller fra De Konservative.

Heraf fremgår det udtrykkeligt, at »der er dog sat en maksimumsgrænse på to år for udskydelsen af behandling af ansøgningen om asyl« – »udlændingemyndighederne skal senest efter to år« behandle asylansøgningen, og endelig hedder det, at »der dog er sat en øvre tidsmæssig grænse på to år for, hvor længe asylsagsbehandlingen kan udskydes.«

Jeg har valgt at læse dette op fra Jyllands-Posten for ikke at blive beskyldt for at have plukket tendentiøst fra en betænkning.